

de kracht van verbinden

27 juni

In de vakantie krijg je **tijd**
om **tijd** te schenken

-aan wie je
dierbaar is

-aan wie je
vergeten bent

-aan wat je
graag doet

-aan wat je
verwaarloosd hebt

Ik wens je toe wat velen niet hebben: tijd.

Ik wens je tijd
om verheugd te zijn, en te lachen,
en wanneer het je past,
daar iets mee te doen.

Ik wens je tijd voor jouw doen en denken,
niet voor jezelf alleen
maar ook om te geven en uit te stralen.

Ik wens je tijd,
niet tot haasten en lopen
maar tijd voor rust en gemoed.

Ik wens dat Hij bij jou mag blijven
als tijd voor verwondering,
voor vertrouwen
in plaats van tijd om naar de klok te kijken.

Ik wens je tijd
om naar de schepping te kijken,
en tijd om te groeien ...

Ik wens je tijd
om opnieuw te hopen en te beminnen,
want uitstel van die tijd heeft geen zin.

Ik wens je tijd om weer jezelf te vinden,
en elke dag, elk uur
als een geschenk te ervaren.

Ik wens je tijd om te leven, ten volle
en er een deugddoende
en zinrijke vakantie van te maken!

Ellen Vanduynslager

vakantie

Kome de tijd waarin niets moet.
En de oeroude zaligheid daarvan.
Geen haast.
Geen plan.
Geen inpakken en wegwezen.
Maar alles laten liggen waar het ligt.
Een tijd die ruimte biedt om te zeggen:
ik speel even niet mee.
Ik ga ergens in een hoekje zitten,
om op een korenhalm te zuigen.
En geen gedreun meer of gedraaf.
Gewoonweg proeven van een weergaloze rust,
waarin je het gras kunt horen groeien.
En kijken, zoals een kind kan kijken.
Met een hoofd vol vragen waarop het antwoord echter overbodig is.
Omzien naar wat je in jaren niet meer hebt gezien.
Naar een kever op een stengel en naar wat voorbijkomt.
Of in goed gezelschap aanmeren op een terrasje,
vanwaar je onschuldig gewriemel van mensen kunt gadeslaan.
Zulke momenten om met al je zintuigen te genieten
van dat onverstoort hier en nergens anders moeten zijn, zoals de koeien doen,
die traag de tijd herkauwen in de weelderige luwte van een boom.
Vakantie is bedoeld om ons eraan te herinneren waarvoor we leven.
'Om schoonheid te ontdekken', volgens Gibran.
Het enige essentiële.
Want al het andere is slechts 'een vorm van wachten'.
Voor wie verstilling zoekt. Impressies en gedachten, Averbode | Forte, p.14

ik krijg de tijd

zomer
zalige zon
en zoevend gebrom

licht
helblauwe lucht
en lavende vrucht

ik mag genieten
vertederd
door alles wat leeft

ik mag proeven
verzadigd
van al wat Hij geeft

ik mag stil staan
stil worden
kijken naar binnen

en zien
dat ik straks
'anders' wil beginnen ...
Wies Merckx

de kracht van verbinden

Gun jezelf vakantietijd

Gun jezelf vakantietijd

om te zoeken naar het ritme van "leven",
een ritme van eb en vloed,
naast vrolijke drukte, ook stilte en rust,
anderen terug ontdekken,
maar ook op zoek gaan naar jezelf,
genieten en anderen daarin deelgenoot maken.

Gun jezelf vakantietijd,

om te genieten van het samen aan tafel zitten
en laat de dag en de mensen maar op je afkomen.
Luister naar het verhaal van je kind, je man, je moeder,
je vader, je vriend, je vriendin.
Luister echt, je hebt de tijd
en wie weet hoor je wel iets heel nieuws
in dat oude, vertrouwde verhaal.

Gun jezelf vakantietijd,

om te kijken naar de vogels die glijden op de wind
de zon te zien spelen in het water.
Laat de tijd stilstaan en durf tijd te verliezen.
Leg alle onrust en gejaagdheid van je af
en luister naar de stilte die zingt in de bomen;
Ervaar opnieuw hoe het is een stukje natuur-mens te zijn,
wandeland, fietsend doorheen Gods schepping.
Blijf stilstaan bij andere mensen, andere culturen,
en geniet van het "anders" zijn.

Gun jezelf vakantietijd

om de wereld een nieuw gezicht te geven
een gezicht van zon en vriendschap.

Wie wil dat niet: tot rust komen?

Dat wil iedereen die gestrest is in deze tijd.
Maar veel mensen vinden geen rust.
Ze kunnen niet uitrusten.
En wanneer het om hen heen rustig wordt,
worden ze gewoonweg nerveus:
ze voelen dat ze hun eigen waarheid tegen kunnen komen!
Dat maakt hen onrustig.
Dan lopen ze liever weg voor zichzelf
en storten ze zich in koortsachtige activiteiten.
Rust begint in ons binnenste,
gemoedsrust betekent ook rust voor het hele lijf.
Wanneer onze ziel niet tot rust komt,
dan zal ook ons lijf niet echt rustig worden,
zelfs wanneer het puur uiterlijk niets doet.
Wie constant in beweging is verhindert dat zijn ziel rustig wordt.
We moeten ook ons lijf rust geven om onze ziel rust te laten vinden.

Anselm Grün

de kracht van verbinden

Mee in vakantiepas

Wij mogen op stap gaan op een andere manier: in de vakantiemodus.

Gooi je heimat maar open en ga maar over de horizon.

Naar het onbekende van je eigen streek,
de overkant van het eigen land,
de grens over naar een ander land.

Of verbind je weer
met aarde en groen,
met water en zon,
met blauwe lucht
en geelrood vuur.

Of stort je in een nieuw verhaal,
waarin de letters je meenemen
naar spanning,
naar liefde,
leven en dood,
en naar alles wat tussen mensen gebeurt.

Het is weer een kans om te ontdekken:
er wordt ons zoveel geschonken,
aan mensen,
medemensen,
aan kansen,
groeikansen,
aan liefde,
heel dichtbij.

Al is het leven soms ook wel moeilijk.
Voor christenen is Hij er in alle omstandigheden.
Hij stapt voorop naar het mooie.
Hij stapt mee met de kinderen.
Hij komt je tegemoet in onverwachte goedheid.
Hij steunt je als je even moet bekomen.

In de vakantiemodus zie je soms nog beter, hoe gevarieerd zijn gelaat is.

Hij wacht om op pad te gaan en mee te trekken.

Heerlijk is het als Hij mee kan.

Rik Renckens

Je verbinden met...

Ons leven wordt bepaald door onze drukke (school)agenda.
Een elektronische agenda is daarom erg handig.
Een blik op je smartphone en je weet of er een gaatje is.
Het minder leuke gevolg: je leven hangt steeds meer aaneen van verplichtingen.
Niet jij bepaalt wat je doet, maar je afspraken.
"Druk Druk Druk", zeg je.
Dat is fijn, want drukke mensen lijken belangrijk.
Maar het is ook vervelend.
Vervelend, niet zozeer door wat je allemaal moet,
maar vooral door wat je allemaal niet meer kunt.
Drukke agenda's maken dat we dingen verwaarlozen die we graag zouden doen,
bovenal mensen vergeten die we graag zien.
Gelukkig is er de vakantie.
Tenzij je die ook volpropt met een agenda vol 'verplichtingen'.
Vakantie is pas vakantie, als er meer lege dagen zijn dan vooraf geplande.
Het woord zegt het: vakantie komt van het Latijnse woord 'vacare', leeg en vrij zijn.
Zo'n vakantie geeft je tenminste ruim de tijd om echt tijd te schenken
aan wie je dierbaar is,
aan wie je vergeten bent,
aan wat je graag doet,
aan wat je verwaarloosd hebt.
Mark Van de Voorde

Een reis kun je beter uitdrukken in het aantal vrienden dan in de afstand.

Bij sommigen hangt de wereldkaart
op een prominente plaats in hun huis,
bij anderen in het kleinste kamertje.
Maar waar ze ook hangt
ze is meestal verrijkt met vlaggetjes, prikkertjes of plakertjes
die aanduiden waar ze overal geweest zijn.
Je kan er in één oogopslag zien of hun reizen
cultuur of natuur,
ontspanning of inspanning als doel hebben.
Mits wat vlug rekenwerk
weet je hoeveel keer ze al
de wereld rond zijn geweest
of welk continent hun lief is.

Soms is zo een wereldkaart begin van gesprek,
een soort gesproken reisgidsen
en hoor je wat ze toen gezien hebben of opnieuw willen zien.
Maar wat klinkt het verhaal anders
als niet namen van landen en steden
maar namen van mensen genoemd worden.
Mensen die ze daar hebben ontmoet,
mensen die indruk hebben gemaakt,
mensen die medemens zijn geworden.
En wat is het zalig als je hoort dat de ontmoetingen van toen
nu nog steeds doorlopen
en men elkaar nog steeds schrijft of blijft ontmoeten.
Zalig dat een verre of dichte reis van toen
niet afgesloten werd met een prikkertje op de kaart
maar een blijvende vriendschap is geworden.
Antoon Vandeputte

de kracht van verbinden